

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE
cu privire la recurs

învinuirea lui

Andrei Cojocaru

(art. 333 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-406/25

Nr. PIGD 1-17212764-01-Ira-26082025)

Recurs inadmisibil în partea provocării la comiterea infracțiunii; Recurs admis în partea confiscării speciale a sumei de 2.000 de euro, deoarece suma a fost restituită benevol până la sentință și nu mai poate fi confiscată.
--

09 aprilie 2026

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Instanța de fond: Alexandru Negru

Curtea de apel: Oxana Robu, Vladislav Schibin, Olga Cojocaru

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Andrei Cojocaru,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte*,

Stella Bleșceaga,

Leonid Chirtoacă, *judecători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Andrei Cojocaru s-a născut în anul 1959 în r. Ștefan Vodă. El a fost învinuit de luare de mită, prin pretinderea și primirea de bunuri și servicii necuvenite în legătură cu atribuțiile de serviciu, în proporții deosebit de mari. Fapta a fost înadrată în baza art. 42 alin. (2) și art. 333 alin. (3) lit. a) Cod penal.

2. Andrei Cojocaru a fost apărat de avocatul Adrian Istrati.

3. Cauza a fost examinată în procedură generală. Prin sentință, Andrei Cojocaru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 333 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal și condamnat la patru ani de închisoare și privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de supravegherea tehnică a lucrărilor de construcție pe un termen de șase ani.

4. Avocatul Adrian Istrati a declarat apel. Curtea de Apel Centru a admis apelul, a casat parțial sentința în partea executării pedepsei și a dispus suspendarea condiționată a pedepsei închisorii pe un termen de probațiune de trei ani. În rest, sentința a fost menținută fără modificări. Acesta a declarat recurs, solicitând achitarea din motiv că fapta imputată nu întrunește toate elementele infracțiunii, iar probele administrate au fost obținute prin provocare.

5. Urmărirea penală s-a desfășurat în perioada 15 august - 21 noiembrie 2017. Prima instanță a examinat cauza în perioada 27 noiembrie 2017 - 10 decembrie 2024; instanța de apel în perioada 23 ianuarie 2025 - 11 iunie 2025. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 26 august 2025.

ÎN FAPT

a. Învinuirea adusă

6. Andrei Cojocaru a fost învinuit că, în perioada iunie–septembrie 2017, în mun. Chișinău, în calitate de reprezentant al SRL „Conseloc”, entitate desemnată de Ministerul Educației pentru supravegherea tehnică a lucrărilor de reconstrucție și modernizare a „Centrului de Excelență în Transporturi”, a pretins de la administratorul SA „Verilarproiect”, Alexandru Țoi, reprezentând 10% din suma totală a lucrărilor suplimentare de 477.641,04 de lei, ce urmau a fi executate, pentru a nu crea impedimente la executarea lucrărilor și la semnarea actului de

recepție finală. În perioada iunie–august 2017, el a primit bunuri și servicii în valoare totală de 37.219,97 de lei. La 25 august și 12 septembrie 2017, el a primit suma de 2.000 de euro, transmisă în două tranșe în cadrul măsurii speciale de investigație (deși în partea dispozitivă a rechizitoriului nu sunt descrise acțiunile referitor la transmiterea sumei de 2.000 de euro, aceste fapte sunt cuprinse în partea de expunere a rechizitoriului). Faptele au fost încadrate inițial în baza art. 42 alin. (2) și art. 333 alin. (3) lit. a) Cod penal, ca pretindere și primire de bunuri în proporții deosebit de mari (f.d. 53-62, vol. III). În cadrul judecării cauzei în primă instanță, prin ordonanța din 15 mai 2024, procurorul a modificat învinuirea ca urmare a modificărilor legislative privind pragurile valorice prevăzute de art. 126 Cod penal. Întrucât noile limite valorice nu mai justificau forma agravată reținută inițial, procurorul a reîncadrat faptele în baza art. 30 și art. 333 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, fără a modifica situația de fapt reținută în sarcina inculpatului (f.d. 184-185, 212 vol. IV).

b. Acțiuni procesuale

7. La 15 august 2017, CNA a pornit cauza penală nr. 2017970523 în temeiul art. 333 alin. (3) lit. a) Cod penal, în baza plângerii lui Alexandru Țoi, care a reclamat că Andrei Cojocaru ar fi pretins 10% din valoarea lucrărilor suplimentare (477.641,04 de lei) pentru a nu crea impedimente și pentru a asigura recepția finală (f.d. 5–6, 12, vol. I). Au fost autorizate măsuri speciale de investigație privind transmiterea sumei de 2.000 de euro (f.d. 43–44, vol. I). La 29 septembrie 2017, Cojocaru a fost reținut, iar la 30 septembrie 2017 pus sub învinuire, el a refuzat să dea declarații (f.d. 227, 231–233, 235–237, vol. II). La 01 octombrie 2017, el a fost arestat preventiv pe 30 de zile și deținut în arest până la 28 noiembrie 2017 (f.d. 241–243, vol. II; f.d. 1–9, vol. III).

8. La 03 noiembrie 2017, Andrei Cojocaru a fost audiat repetat în calitate de învinuit. El a recunoscut că a pretins 10% din valoarea lucrărilor suplimentare și că a primit bunuri și servicii în sumă de 37.219,97 lei, precum și 2.000 euro, declarând că este de acord cu restituirea sumei. În aceeași zi, avocatul Radu Cijicenco a solicitat procurorului Eugen Balan acceptarea restituirii sumei. Prin actul de predare-primire, procurorul a transmis suma de 2.000 de euro lui Vladimir Bunescu, șef al Serviciului evidențe speciale din cadrul DGSRU a CNA, fiind consemnate nominalul și seriile bancnotelor (f.d. 13–15, vol. III).

9. La 13 noiembrie 2017, procurorul Eugen Balan și Andrei Cojocaru au încheiat un acord de recunoaștere a vinovăției, prin care acesta a recunoscut fapta prevăzută de art. 42 alin. (2) și art. 333 alin. (3) lit. a) Cod penal, declarând că a semnat benevol, în prezența apărătorului (f.d. 37–38, vol. III). În ședința de judecată din 21 noiembrie 2018, apărarea a solicitat acordarea unui termen, menționând renunțarea la acord. La 4 noiembrie 2019, inculpatul a declarat că nu recunoaște vina, iar instanța a dispus examinarea cauzei în procedură generală (f.d. 135, 170, vol. III).

c. Probatoriul

10. Administrator al SC „Conseloc” SRL era Claudia Rusu (f.d. 111, vol. IV). Prin Ordinul nr. 13/p, din 06 decembrie 2016, aceasta l-a numit pe Andrei Cojocaru în funcția de consilier al administratorului (f.d. 112, vol. IV). La 22 martie 2017, între Ministerul Educației și SC „Conseloc” SRL a fost încheiat contractul nr. 26, prin care societatea a fost desemnată să asigure supravegherea tehnică a lucrărilor la Centrul de Excelență în Transporturi din mun. Chișinău, cu atribuții de verificare și participare la recepții (f.d. 101–103, vol. IV).

11. La 29 mai 2017, au fost întocmite procesele-verbale nr. 01 și nr. 02, la 30 mai 2017 nr. 03, la 13 iunie 2017 nr. 04, iar la 19 iunie 2017 nr. 05, prin care s-au consemnat deficiențe neprevăzute la obiectivul „Centrul de Excelență în Transporturi”, care au impus executarea unor lucrări suplimentare. În aceste acte este indicat că lucrările erau executate de SA „Verilarproiect”, iar supravegherea tehnică era asigurată de SC „Conseloc” SRL, Andrei Cojocaru fiind menționat ca responsabil tehnic și semnat (f.d. 27–35, vol. I).

12. La 10 februarie 2017, „PV Const Service” SRL și SA „Verilarproiect” au încheiat un contract de arendă a mijloacelor circulante, fiind întocmit și actul de predare-primire a utilajelor (f.d. 141, 143, vol. IV). Facturile fiscale din perioada iunie–iulie 2017 indică livrarea către SA „Verilarproiect” a 30 m³ de blocuri de calcar și 8 tone de pietriș. Bonurile de consum indică destinația materialelor în or. Durlești, iar foile de parcurs indică transportarea acestora cu autovehicule arendate în baza contractului din 10 februarie 2017. Documentele contabile indică și cheltuieli de transport și servicii de macara. Valoarea totală a bunurilor și serviciilor era de 37.219,97 de lei (f.d. 14–26, 35–39, vol. I; f.d. 147–164, vol. IV).

13. Prin ordonanța din 18 august 2017 a fost dispus controlul transducerii banilor. Prin ordonanțele din 21 august, 05 și 22 septembrie 2017 s-a dispus efectuarea expertizei criminalistice a bancnotelor ce urmau a fi transmise sub control, pentru verificarea autenticității acestora (f.d. 40, 47, 57, 72, vol. I). Rapoartele de expertiză nr. 170 din 21 august 2017, nr. 185 și nr. 209 din 05 și 22 septembrie 2017 indică că bancnotele supuse examinării corespund, după calitate, metoda imprimării și elementele principale, bancnotelor autentice (f.d. 49, 59, 74, vol. I).

14. Prin procesul-verbal din 06 octombrie 2017 s-a consemnat că, în baza ordonanțelor din 18 august 2017 și 11 septembrie 2017, a fost efectuat controlul transducerii banilor la 25 august 2017 și 12 septembrie 2017, fiind documentată remiterea, de fiecare dată, a sumei de 1.000 euro. La 29 septembrie 2017, a fost inițiată o a treia încercare, care nu a fost finalizată din motive obiective (f.d. 43, vol. I). La 04 octombrie 2017, suma de 1.000 de euro a fost restituită, fiind întocmit actul de primire-predare între Vladimir Bunescu, șeful evidenței

speciale din cadrul DGSRU, și Mihail Scutari, ofițer de investigații al Direcției nr. 1 a DGCC (f.d. 80–81, vol. I).

15. Din procesele-verbale cu planșe fotografice privind documentarea prin metode tehnice și urmărirea GPS din 29 august, 15 și 19 septembrie și 02 octombrie 2017 rezultă activitatea lui Andrei Cojocaru în perioada august–septembrie 2017. La 25 august 2017, ora 11:20, Gheorghe Chintea a părăsit sediul S.A. „Verilarproiect” cu o mapă format A4, iar la ora 13:27 s-a întâlnit cu Andrei Cojocaru la Centrul de Excelență, căruia i-a transmis mapa, acesta plasând-o în automobil. Ulterior, la ora 14:01, Cojocaru s-a întâlnit cu Marcela Irovan și s-au deplasat la o casă de schimb valutar, unde au efectuat conversia în lei moldovenești. La ora 16:07, el s-a deplasat la bancă, iar la ora 17:20 s-a întâlnit cu Alexandr Ohotnicov, căruia i-a transmis un plic. De asemenea, este indicată deplasarea acestuia la un obiectiv în construcție din or. Durlești (f.d. 100–177, vol. II).

16. Potrivit proceselor-verbale din 06 octombrie 2017, au fost efectuate măsuri speciale de investigație constând în interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice purtate de Andrei Cojocaru (nr. 069...459 și 062...159) și Alexandru Țoi (nr. 069...258), precum și interceptarea comunicărilor ambientale și a imaginilor dintre aceștia, la dosar fiind anexate stenogramele convorbirilor (f.d. 242–250, vol. I; f.d. 31–34, vol. II):

- a. Stenograma din 21 august 2017: consemnează discuția dintre Alexandru Țoi și Andrei Cojocaru, în cadrul căreia Țoi a afirmat: „И еще Андрей, Андрей я что хотел, для меня напряг материал, у меня висят материалы полным ходом и я их списывать уже не могу...” (Și încă, Andrei, ce voiam să spun: pentru mine este o problemă cu materialele, am materiale care îmi rămân pe stoc și nu le mai pot justifica contabil), menționând totodată: „...с транспортом у меня тоже напряг, сломанные машины и так далее...” (și cu transportul am probleme, mașinile sunt defecte și așa mai departe), precum și că „общая задолженность около 37” (datoria totală este aproximativ 37). La aceasta, Cojocaru a răspuns: „...нет, не знаю, не помню, надо посмотреть...” (nu știu, nu îmi amintesc, trebuie să verific). În continuare, Țoi a propus achitarea „по 10–15 тысяч” (câte 10–15 mii), cu transmiterea „раз в неделю” (o dată pe săptămână). Ulterior, Cojocaru a menționat: „на этой неделе мы можем что-то готовить или...” (în această săptămână putem pregăti ceva sau...), iar Țoi a răspuns: „Я понял, я понял, Андрей... вы... я только сказал, а вы сразу — ха-ха...” (Am înțeles, am înțeles, Andrei... dumneavoastră... eu doar am spus, iar dumneavoastră imediat — ha-ha). Cojocaru a indicat ulterior: „деньги пошли... уже не за доп. работы, а за это деньги” (bani au mers... deja nu pentru lucrări suplimentare, ci pentru asta sunt bani), menționând totodată că, după intervenția la minister pentru „разблокировать подписи” (deblocarea semnăturilor), „через полчаса уже тоже пошли” (peste jumătate de oră deja au pornit) (f.d. 31–34, vol. II).

- b. Stenograma din 23 august 2017, ora 10:17: consemnează discuția telefonică dintre Alexandru Țoi și Andrei Cojocaru, în cadrul căreia Țoi a propus ca vineri, până la amiază, să se întâlnească, afirmând: „В пятницу, где-то до обеда встретимся” (Vineri, undeva până la amiază ne întâlnim), iar Cojocaru Andrei a fost de acord (f.d. 244, vol. I);
- c. Stenogramele din 25 august 2017, ora 08:03:07: Alexandru Țoi și Andrei Cojocaru au discutat despre o întâlnire și despre transmiterea unor documente prin intermediul lui Gheorghe, Cojocaru precizând: „Мне удобнее через Георгия, если честно...” (Îmi este mai comod prin Gheorghe, sincer...), la întrebarea lui Țoi „А кто такой Георгий?” (Cine este Gheorghe?), Cojocaru a explicat că este „субподрядчик ваш, сантехник, мы работали в КДСК, я строил дома, он...” (subantreprenorul dumneavoastră, instalator, am lucrat la KDSK, eu construam case, el...), Țoi a menționat: „Ну хорошо я уточню через Георгия или через Валентина, уже мне всё равно!” (Bine, voi clarifica prin Gheorghe sau prin Valentin, deja îmi este totuna), Cojocaru a insistat: „Ну Валентин может ни это самое должен быть! И для вас не удобно! А для меня Георгий удобный человек!” (Valentin poate nici nu trebuie să fie implicat și pentru dumneavoastră nu este comod, iar pentru mine Gheorghe este o persoană comodă), convenindu-se ca documentele să fie preluate de acesta și ulterior să fie „обговорить все вопросы...” (discutate toate chestiunile...); la ora 10:25:16, Cojocaru a discutat cu Gheorghe Ivanovici (Chintea), solicitând preluarea urgentă a documentelor și stabilind întâlnirea la Colegiul de Transport / Centrul de Excelență, insistând asupra rapidității; la ora 10:36:38, Cojocaru l-a contactat pe Țoi, comunicându-i că „Он в курсе, ждёт вашего звонка...” (El este la curent, așteaptă apelul dumneavoastră...) și că „Документы... чтоб попали по назначению” (Documentele... să ajungă la destinație), Țoi confirmând: „Хорошо” (Bine); la ora 10:38:45, Țoi Alexandr l-a contactat pe Gheorghe Ivanovici și l-a întrebat: „Вам Андрей Кожакару звонил?” (V-a sunat Andrei Cojocaru?), solicitându-i: „Вы можете к нам в офис подъехать?” (Puteți veni la noi la oficiu?) și precizând: „Через пол часа будите... Я жду!” (Peste o jumătate de oră să fiți... Vă aștept!), acesta confirmând: „Хорошо, договорились!” (Bine, ne-am înțeles!); la ora 10:50:48, Țoi Alexandr l-a reapelat pe Gheorghe Ivanovici și l-a întrebat peste cât timp va fi; la ora 11:11:13, fișierul audio-video „REC002” consemnează întâlnirea dintre Alexandru Țoi și Gheorghe Chintea, în cadrul căreia Chintea afirmă: „Я деньги не принимаю...” (Eu nu primesc bani...), iar Țoi precizând: „Это документы, но будь аккуратен...” (Sunt documente, dar fii atent...) Chintea menționează: „...он меня попросил, три раза...” (el m-arugat, de trei ori...), Țoi răspunde: „...на это документ...Это просто деньги...” (... la aceasta avem document..., sunt pur și simplu bani...), menționând: „Когда он получит эти 1000 евро... значит так отдашь ему эти документы...” (Când va primi acești 1000 euro... atunci îi vei transmite aceste documente...), înregistrarea

consemnând că Țoi a introdus suma de 1000 euro într-o mapă A4 împreună cu hârtii și a transmis-o lui Chintea; la ora 12:52:51, Cojocaru l-a contactat pe Gheorghe Ivanovici, stabilind locul exact al întâlnirii la Colegiul de Transport și solicitând urgentarea acesteia, Gheorghe confirmând că se află în zonă; ulterior, la ora 14:58:10, Cojocaru l-a contactat pe Țoi comunicându-i: „Да! Всѣ нормально, там успел парень...” (Da! Totul este în regulă, băiatul a reușit...), Țoi confirmând: „Хорошо, я понял” (Bine, am înțeles) (f.d. 244–245 verso, vol. I; f.d. 33, 83 vol. II);

- d. Stenograma din 31 august 2017: relevă că Țoi l-a întrebat pe Cojocaru ce se întâmplă cu lucrările suplimentare și dacă „acolo ceva nu se primește”, iar Cojocaru a răspuns că „всѣ будет” (totul va fi), menționând că luni „выходит Абашев” (iese Abașev) și că situația se va clarifica, întrucât până în acel moment nu a avut cine să prezinte; în continuarea discuției, Țoi a făcut referire la înțelegerile anterioare dintre ei și la necesitatea evitării unor neînțelegeri, Cojocaru afirmând că se vor întâlni pentru a discuta, iar când Țoi a menționat „Последняя была 21” (Ultima a fost 21), Cojocaru i-a atras atenția: „не надо повторять вслух” (nu trebuie repetat cu voce) (f.d. 33, vol. II);
- e. Stenogramele din 01 și 04 septembrie 2017 redau apelurile în care Cojocaru a insistat asupra întâlnirii, solicitând ca Țoi să fie „gata” până luni, iar ulterior acceptând reprogramarea din cauza contabilului invocat de Țoi (f.d. 246–247, vol. I);
- f. Stenograma din 05 septembrie 2017: ora 09:03 consemnează discuția telefonică dintre Andrei Cojocaru și Alexandru Țoi, în cadrul căreia Țoi comunică faptul că nu poate să se întâlnească, motivând că „бухгалтер... туда-сюда” (contabilul... vine și pleacă), respectiv că acesta a venit cu întârziere. Cojocaru nu obiectează asupra motivului invocat, iar cei doi convin asupra stabilirii unei alte date pentru întâlnire (f.d. 247, vol. I); ora 12:50:25 relevă că Țoi și Cojocaru au discutat despre achitarea lucrărilor suplimentare și despre situația tergiversării semnării actelor, Țoi menționând: „Я не против рассчитываться за доп-работы...” (Nu sunt împotriva să mă achit pentru lucrările suplimentare), însă invocând că „опять ничего не подписывается... всѣ тянется...” (iarăși nu se semnează nimic, totul se tergiversează), precum și „Опять совещания... сколько можно эти проверки?” și „И опять снова и снова проверки... уже сколько этих проверок...” (iarăși ședințe... cât pot continua aceste verificări? și iarăși, din nou și din nou verificări... deja câte astfel de verificări au fost...), adăugând „Каждый новый министр снова... с новой проверкой...” (fiecare nou ministru vine din nou cu o nouă verificare), explicând că „...у меня сейчас нет ресурсов... не подписано, не могу претендовать” (nu are resurse, nu este semnat, nu poate pretinde), subliniind că dacă actele ar fi fost semnate „...я бы рассчитался до конца” (s-ar fi achitat integral) și reiterând că „мы договорились на 8%... я не против, но сейчас нет возможности” (ne-am înțeles la 8%, nu sunt împotriva, dar acum

nu are posibilitate). În replică, Cojocaru a afirmat: „Свою работу я сделал” (Mi-am făcut treaba), „Я подписал и утвердил объёмы своими подписями и печатями” (Am semnat și aprobat volumele prin semnături și ștampile), precizând că „...меня уполномочили через договор проверять исполнение проекта, в том числе и эти 15%” (prin contract sunt împuternicit să verific executarea proiectului, inclusiv aceste 15%), și că „...они могут урезать, могут проверять... это их право” (ei pot reduce, pot verifica... este dreptul lor), subliniind: „Я свою обязанность перед ними и перед вами выполнил. Дальше всё зависит от вас” (mi-am îndeplinit obligația față de minister și față de dumneavoastră, iar mai departe totul depinde de dumneavoastră). Totodată, acesta a declarat: „Я не заставляю нож в горле Я не буду ходить и лоббировать. ... Это не связано...” (nu forțez pe nimeni, nu voi face lobby, nu este legat de situația controalelor), însă la final a făcut referire la conduita anterioară a lui Țoi, afirmând: „Очень правильно начали и поступили в прошлом... с субподрядчиком” (foarte corect ați procedat în trecut cu subantreprenorul), adăugând că: „После этого шага сразу изменилось отношение к вам и к вашим работам” (după acel pas s-a schimbat imediat atitudinea față de dumneavoastră și lucrările dumneavoastră) și „Вы сами чувствуете и почувствуете и впредь” (simțiți și veți simți și în continuare), încheind cu „Жду вашего звонка” (aștept apelul dumneavoastră) (f.d.33-34, vol. II).

- g. Stenogramele din 07 septembrie 2017: ora 11:25 relevă că Alexandru Țoi și Andrei Cojocaru au convenit asupra unei întâlniri pentru ziua următoare, Țoi declarând: „Я думаю завтра встретимся... до обеда” și precizând că poate transmite „напрямую” (direct) sau „через Георгия” („prin Gheorghe”), menționând: „Только с ним договариваться не буду... я не могу ему объяснять” („însă eu nu voi negocia cu el... nu pot să-i explic.”, solicitând ca discuția cu acesta să fie purtată de Cojocaru. Ulterior, la ora 11:55:57, Cojocaru l-a contactat pe Gheorghe Ivanovici (Chintea), informându-l că Țoi îi va transmite „niște documente”, la care Gheorghe a replicat: „Nu mă folosiți ca curier!” și a sugerat ca cei doi să se întâlnească direct, acceptând totuși o întâlnire, context în care Cojocaru a făcut referire și la un „proiect... pe canalizare”, indicând că urmează să se vadă și pentru această chestiune (f.d. 247 verso, vol. I);
- h. Stenogramele din 08 septembrie 2017 ora 11:06:41 relevă că Țoi l-a informat pe Cojocaru că nu poate soluționa chestiunea discutată anterior întrucât „У меня бухгалтер не вышел на работу... без неё я не могу решить” (contabilul nu a venit la serviciu... fără ea nu pot rezolva) și că va reveni ulterior. La ora 13:08:48 în aceeași zi, Cojocaru a solicitat „справку... по состоянию выполнения работ” (o adeverință privind stadiul executării lucrărilor), însă Țoi a reiterat că fără contabil „не могу решить” (nu poate rezolva). La 11 septembrie 2017, ora 08:43:23, Țoi a revenit, comunicând că „бухгалтер... будет завтра” (contabilul va fi mâine) și că în acea zi are

înmormântare, confirmând astfel o nouă amânare a rezolvării chestiunii (f.d. 248–248 verso, vol. I);

- i. Stenograma din 12 septembrie 2017, ora 09:12 relevă că Alexandru Țoi l-a informat pe Andrei Cojocaru că „человек поехал за тем, за чем мы с вами вчера говорили” (persoana a plecat după ceea despre care au discutat ieri) și l-a întrebat: „Мне что, звонить Кинте?” (Să-l sun pe Chintea?), la care Cojocaru a răspuns repetat: „Не, не, не, нет!” (Nu, nu, nu!), precizând că nu este necesar. Acesta a solicitat să i se comunice locul, afirmând: „Скажите куда и я поеду сам... в офис у вас!” (Spuneți unde și vin eu singur... la oficiul dumneavoastră), iar Țoi a propus întâlnirea la oficiu, urmând să-l sune pentru a confirma ora exactă (f.d. 248 verso, vol. I);
- j. Înregistrarea video-audio din 12 septembrie 2017 consemnează că, în incinta oficiului S.A. „Verilarproiect” SRL, Alexandru Țoi a scos din portmoneu suma de 1.000 de euro, a învelit banii în ziar, i-a introdus într-o mapă albă de format A4 și a plasat-o pe masă, în fața lui Andrei Cojocaru. Din dialogul purtat rezultă că Țoi i-a solicitat lui Cojocaru să mai numere o dată suma, după care, la finalul discuției, Cojocaru Andrei a luat mapa și a părăsit biroul (f.d. 33–34, vol. II);
- k. Stenograma din 20 septembrie 2017, ora 16:10:39, relevă că Andrei Cojocaru l-a apelat pe Alexandru Țoi, iar în cadrul convorbirii Țoi a întrebat: „На когда мы можем увидеться? Пересечся на пару... разговоров!” (Când ne putem vedea? Să ne întâlnim pentru câteva... discuții!), la care Cojocaru a răspuns: „В Пятницу или в Понедельник! Я перезвоню!” (Vineri sau luni! Vă sun eu înapoi!), menționând totodată: „Я уже иду тогда туда к вам в офис! Там бумагу. Там надо прокорректировать!” (Atunci merg la dumneavoastră la oficiu! Acolo este hârtia. Trebuie corectată!), părțile convenind să stabilească ulterior momentul întâlnirii (f.d.249, vol. I);
- l. Stenograma din 25 septembrie 2017, ora 10:33:06, relevă că Andrei Cojocaru l-a apelat pe Alexandru Țoi, iar în cadrul convorbirii Țoi a menționat că va fi gata „к двенадцати” (pe la ora douăsprezece) și a făcut referire la contabil și la pregătirea unor documente, precizând: „не хочу я вести эти разговоры по телефону” (nu vreau să port asemenea discuții la telefon), stabilindu-se ca detaliile să fie discutate la o întâlnire directă. La ora 11:27:14, Țoi l-a apelat pe Cojocaru și l-a informat că a rămas blocat în ambuteiaj pe Ștefan cel Mare, solicitând să știe în cât timp poate ajunge acesta. Cojocaru a indicat că poate doar după ora cinci, iar ulterior părțile au convenit: „давайте тогда на завтра” (atunci să lăsăm pe mâine). La ora 13:52, Cojocaru a purtat o convorbire telefonică cu Marcela Irovan, în cadrul căreia a menționat că „кто-то сказал что не может до пяти” (cineva a spus că nu poate până la ora cinci) și a precizat că, în aceste condiții, „я полностью откажусь” (voi refuza complet), exprimând anumite rețineri legate de situația existentă (f.d.249-250 , vol. I).

17. La 29 septembrie 2017, Andrei Cojocaru a fost reținut, fiind efectuate percheziții în automobil și la domiciliu. Din automobil au fost ridicate 10.000 de lei și două telefoane mobile (f.d. 198, 203, 231, vol. II). Telefoanele au fost restituite la 13 noiembrie 2017, iar suma de 10.000 de lei a fost recunoscută corp delict și transmisă la păstrare (f.d. 16–17, 19, 20, 234, 236, vol. III).

18. Martorul Alexandru Țoi a declarat că, în anul 2017, societatea „Verilarproiect”, al cărei administrator este, a câștigat licitația privind reconstrucția Colegiului de Transport. Din partea firmei care asigura supravegherea tehnică i-a fost prezentat Andrei Cojocaru, pe care l-a perceput ca administrator sau reprezentant al acestei societăți, întrucât participa la ședințe, se semna pe acte și aplica ștampila. Deși responsabil tehnic la obiect era Radu Cerempei, acesta acționa în coordonare cu Cojocaru, iar la ședințele comisiei privind lucrările suplimentare și la discuțiile cu Ministerul Educației participa anume Cojocaru. Pe parcursul executării lucrărilor au fost identificate neconformități între proiect și deviz, fiind stabilite lucrări suplimentare în valoare de peste 4 milioane de lei. În acest context, Cojocaru a solicitat inițial 15%, ulterior 10% din valoarea lucrărilor suplimentare. Cojocaru i-a comunicat că, în lipsa achitării, vor apărea probleme la executarea și transmiterea lucrărilor. Solicitarea era formulată direct la obiect, telefonic și prin intermediul lui Valentin Nașivan. Anterior transmiterii banilor, Cojocaru a primit de la ei și materiale de construcție, aproximativ 30 m³ cotileț, 8 tone prundiș, precum și servicii de transport și macara, în valoare totală de circa 37.000 de lei. Materialele au fost livrate la obiectele indicate de Cojocaru, inclusiv la Durlăști. Facturile au fost emise între „Const Service” și „Verilarproiect” și au fost semnate de responsabilul de șantier. Numele inculpatului nu figurează în facturi. Țoi a declarat că, atunci când i-a cerut să achite contravaloarea materialelor, Cojocaru i-a spus că acestea rămân în contul datoriei pentru procentul de 10% solicitat. El a precizat că pentru aceste bunuri nu au fost emise facturi pe numele lui Cojocaru, deoarece la acel moment nu anticipau evoluția ulterioară a situației, iar unele servicii au fost prestate neoficial. Întrucât Cojocaru a continuat să solicite achitarea, Țoi s-a adresat CNA. Prima tranșă, în sumă de 1.000 de euro, a fost transmisă prin intermediul lui Gheorghe Chintea. Ulterior, Cojocaru l-a telefonat și i-a spus că a primit suma și că pot lucra liniștiți. A doua tranșă, în sumă de 1.000 de euro, a fost transmisă lui Cojocaru în biroul societății, sub controlul CNA. Țoi a pus banii într-o mapă albă, i-a arătat inculpatului conținutul, acesta a ieșit din încăpere, apoi s-a întors, a luat mapa și a plecat. Țoi a precizat că nu discuta la telefon despre bani deoarece inculpatul l-a prevenit să nu abordeze acest subiect telefonic și pentru că urma indicațiile colaboratorilor CNA. El a confirmat plângerea depusă și a considerat reale afirmațiile inculpatului privind eventualele probleme la executarea lucrărilor. Societatea sa nu a inițiat acțiuni civile pentru recuperarea valorii materialelor și nu are pretenții față de inculpat (f.d. 175, 181 vol. III; f.d. 128, 178 vol. IV).

19. Martorul Radu Cerempei a declarat că îl cunoaște pe Andrei Cojocaru din anul 2013. Inițial, el a crezut că Cojocaru este fondator sau director al SRL „Conseloc”, ulterior a aflat că era angajat. În decembrie 2016, Cojocaru l-a contactat telefonic și i-a comunicat că este organizată o licitație la Ministerul Educației, Culturii și Cercetării privind reconstrucția centrelor de excelență, l-a invitat să participe în calitate de responsabil tehnic din partea SRL „Conseloc”. Pentru participare, Cerempei i-a transmis lui Andrei Cojocaru documentele sale, inclusiv certificatul de responsabil tehnic. Cirimpei a fost desemnat responsabil tehnic pentru obiectivul „Centrul de Excelență în Transport” și ulterior a aflat că administrator al societății era Claudia Rusu. Lucrările erau executate de SRL „Verilarproiect”. El mergea la șantier și exercita controlul tehnic al lucrărilor, semna procesele-verbale corespunzătoare. Procesele-verbale erau obligatorii, iar în lipsa semnării acestora lucrările puteau fi blocate. Pe șantier el îl vedea pe Țoi Alexandru, directorul SRL „Verilarproiect”, cu care discuta chestiuni de serviciu. Cirimpei a observat că Țoi și Cojocaru discutau între ei, însă nu a asistat la conținutul acestor convorbiri. Din partea SRL „Conseloc”, Cojocaru a venit la șantier de câteva ori. La ședințele comisiei create de reprezentanții ministerului și ai Centrului de excelență a participat și el, iar de câteva ori a fost prezent și Cojocaru. Procesele-verbale privind lucrările, inclusiv cele referitoare la lucrări suplimentare, au fost semnate de el în calitate de responsabil tehnic. Actele erau transmise lui Cojocaru, care ulterior se ocupa de facturi. Cojocaru nu i-a interzis să semneze vreun proces-verbal și nu i-a solicitat să condiționeze semnarea acestora. Activitatea sa nu era verificată de alt reprezentant al societății. El nu cunoaște dacă Cojocaru a pretins sau a primit sume de bani de la reprezentanții „Verilarproiect” și de la el personal nu i-a fost solicitat nimic (f.d.191, vol. III).

20. Martorul Gheorghe Chintea a declarat că îl cunoaște pe Andrei Cojocaru din perioada executării lucrărilor la Centrul de Excelență în Transport, unde activa în calitate de subantreprenor prin SRL „Chintamih”. Antreprenor general era SRL „Verilarproiect”, iar supravegherea tehnică era exercitată de SRL „Conseloc”. El a declarat că, la 25 august 2017, aproximativ orele 09:00–10:00, Andrei Cojocaru l-a telefonat și i-a spus că se află la Bălți, l-a rugat să meargă la sediul „Verilarproiect” pentru a lua o mapă de la Alexandru Țoi. În jurul orei 11:00 el a intrat în biroul lui Țoi, iar acesta a luat o mapă de hârtie de pe masă și a introdus în ea bancnote în euro, fără ca Chintea să observe suma sau nominalul. Țoi i-a spus că sunt documente. El a spus că nu primește bani, însă a luat mapa și a plecat. În jurul orelor 14:00–15:00 Cojocaru l-a telefonat din nou și au stabilit întâlnirea la Centrul de Excelență în Transport, unde, peste aproximativ o jumătate de oră, i-a transmis mapa în parcare, spunându-i că „nu e frumos ce face”, fără ca mapa să fie deschisă în prezența sa și fără a purta discuții despre bani. El nu cunoaște suma aflată în mapă și nu știe dacă inculpatul a pretins sau a primit bani de la Țoi sau de la alte persoane. Peste aproximativ o săptămână sau două Cojocaru l-a rugat din nou pe Chintea să meargă la Țoi pentru a lua o altă mapă, însă a refuzat. În ședința de judecată, Chintea a declarat că s-a întâlnit de

câteva ori cu Cojocaru la Durlleşti pentru a discuta efectuarea unor lucrări, însă a refuzat să le execute deoarece era încărcat cu volum de lucru și nu cunoaște cine era proprietarul imobilului (f.d. 223, vol. II; f.d. 223–224, vol. III; f.d. 8, vol. IV).

d. Poziția apărării

21. Andrei Cojocaru, la 03 noiembrie 2017, fiind audiat în calitate de învinuit, în prezența avocatului Radu Cijicenco, a recunoscut vina integral. El a declarat că, activând în cadrul SRL „Conseloc”, în luna iunie 2017, a pretins de la administratorul AO „Verilarproiect”, Alexandru Țoi, 10% din valoarea lucrărilor suplimentare de reconstrucție și modernizare a „Centrului de Excelență în Transport” din mun. Chișinău, sumă estimată la 477.641,04 de lei, sub formă de servicii, bunuri și mijloace bănești, pentru a nu crea impedimente la executarea lucrărilor și la semnarea actului de recepție finală. În perioada executării lucrărilor, el a primit materiale de construcție și servicii în valoare totală de 37.219,97 de lei, precum și suma de 2.000 de euro în două tranșe. El a utilizat aceste bunuri și sume la alte obiecte gestionate de „Conseloc”, se căiește în cele săvârșite și este de acord să restituie suma de 2.000 de euro prin intermediul avocatului său. (f.d. 13, vol. III). Audiat în ședința de judecată, Andrei Cojocaru, nu a recunoscut vina. El considera că acuzațiile reprezintă o provocare, întâlnirile cu denunțatorul au fost publice și organizate, în prezența mai multor persoane, fără caracter conspirativ. El a avut un rol limitat, de participant la ședințe, fără drept decizional și fără competența de a aproba sume sau plăți. El a semnat procese-verbale doar în contextul discutării lucrărilor necesare, fără referire la bani. El nu a pretins un procent din valoarea lucrărilor suplimentare și în stenograme este consemnat refuzul său expres „нет, нет и ещё раз нет” și că denunțul și procesul-verbal de sesizare ar fi fost denaturate. În procesul-verbal din 29 mai 2017 nu sunt indicate sume concrete privind lucrările suplimentare, unele facturi și foi de parcurs ar fi fost falsificate. Cojocaru a aflat despre acestea abia la studierea dosarului, însă nu le-a contestat. În 2017, în cadrul SRL „Conseloc”, activau trei responsabili tehnici, un responsabil de șantier, un maestru și o brigadă contractată, iar responsabil tehnic la obiect era Radu Cerempei. La ședințele privind „Verilarproiect” SA, el a participat în locul lui Radu Cerempei, aflat la un alt obiect, și a reprezentat-o pe sora sa, Claudia Rusu. La ședința din 29 mai el a fost chemat pentru a contrasemna procesul-verbal, întrucât acolo figura familia sa, fără a-i fi verificate împuternicirile. El a fost prezent la obiect de aproximativ cinci–șase ori și că a semnat procesul-verbal din 29 mai 2017, fără a mai semna alte acte. În anul 2017, SRL „Conseloc” executa lucrări și la un obiect din or. Durlleşti și el nu efectua construcții capitale pentru sine. Materialele de construcție au fost procurate de la carieră, achitate în avans și transportate la acel obiect, iar transportul a fost asigurat prin transportatori recomandați de dispecer, cu achitarea serviciilor de către societate. El nu a primit nicio mapă sau document în biroul lui Țoi. Mapa vizibilă în înregistrare era albă, a rămas pe masă și nu a fost luată. El nu a verificat conținutul acesteia și nu a întrebat despre eventualii bani, deși din imagini se vede un ziar în care Țoi ar fi

introdus bancnote. Pe parcursul relației cu Țoi și Nașivan, lui nu i s-au promis și nu i s-au oferit bani. El l-a rugat pe Chintea să meargă la sediul lui Țoi pentru a prelua factura lunară pentru servicii de transport. Chintea a refuzat, spunând că nu este curier. Ulterior, Cojocau l-a rugat din nou pe Chintea, deoarece doar Țoi putea elibera facturile. Întâlnirea a avut loc în spatele Colegiului și atunci nu a primit niciun obiect sau document. El cu Chintea conflicte nu a avut. Cu privire la declarațiile din faza urmăririi penale, Cojocarul a afirmat că recunoașterea privind primirea banilor prin intermediul lui Chintea a fost dată după aproximativ o lună de detenție în Penitenciarul nr. 13 și că a fost supus presiunilor psihice pentru a recunoaște vina. El a confirmat că declarațiile respective poartă semnătura sa. El a restituit suma de 2.000 de euro prin avocat la CNA. Bani i-a luat de la finul său. Procurorul și ofițerul de urmărire penală l-au presat moral și psihic, fără a fi exercitată violență fizică. El nu a depus plângeri privind aceste pretense presiuni și a semnat procesul-verbal de luare la cunoștință a materialelor fără obiecții, deoarece la acel moment nu a avut posibilitatea de a formula contestații (f.d. 19, 25, 45, 49, 72, vol. IV).

22. În urma declarațiilor inculpatului privind pretense presiuni în faza urmăririi penale, procurorul s-a autosesizat. Prin ordonanța din 22 aprilie 2022, s-a dispus neînceperea urmăririi penale, reținând că nu există indicii de constrângeri, inculpatul fiind asistat de apărător și semnând actele fără obiecții (f.d. 78–85, vol. IV). Ordonanța a fost contestată în temeiul art. 313 CPP, însă Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, prin încheierea din 15 decembrie 2022, iar Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 14 august 2023, au respins plângerile și au confirmat legalitatea neînceperii urmăririi penale (f.d. 172-177, vol. IV).

23. Apărătorul Istrati Adrian a susținut că vinovăția lui Andrei Cojocarul nu a fost demonstrată prin probe pertinente și concludente, iar modificarea încadrării juridice prin ordonanța din 15 mai 2024, în sensul atenuării, confirmă lipsa unei fundamentări a acuzației inițiale. Inculpatul nu a pretins, nu a estorcat și nu a primit, nici personal, nici prin intermediar, sume de bani sau alte bunuri de la denunțatorul Alexandru Țoi, iar pretinsa primire a sumei de 2.000 de euro nu a fost probată, bancnotele nefiind anexate ca corpuri delictive și nici cercetate în instanță. Facturile invocate reflectă raporturi comerciale între „PV Construct Service” și „Verilarproiect”, fără a face referire la inculpat sau la „Conseloc”, numele și semnătura acestuia nefiind în acte, iar materialele privind livrarea bunurilor nu demonstrează transmiterea acestora către inculpat. Denunțatorul nu a putut explica în ce calitate participa inculpatul la ședințele de lucru și nu a descris circumstanțe concrete ale pretensei estorcări, acuzația sprijinindu-se exclusiv pe declarațiile sale. Procesele-verbale privind lucrările suplimentare, inclusiv cele pretins condiționate de bani, ar fi fost semnate anterior reținerii. Din imaginile vizualizate ar rezulta refuzul inculpatului de a primi mapa cu bani. În esență, apărarea a calificat situația drept o provocare înscenată și organizată de denunțator în colaborare cu organul de urmărire penală, susținând inadmisibilitatea probelor și solicitând achitarea.

24. În ședința de judecată, apărarea a prezentat acte privind desemnarea lui Radu Cerempei ca responsabil tehnic și implicarea acestuia în supravegherea lucrărilor la obiectivul „Centrul de Excelență în Transporturi” din mun. Chișinău, inclusiv contractul nr. 26 din 22 martie 2017. În documente aferente unui alt obiectiv, „Centrul de Excelență în Informatică și Tehnologii Informaționale”, Andrei Cojocaru este indicat cu mențiunea „responsabil tehnic Conseloc Prim”, fiind prezentată și o procură din 23 septembrie 2019 privind reprezentarea societății (f.d. 111–126, vol. IV).

25. Martorul Claudia Rusu a refuzat să dea declarații în ședința de judecată, motivând că inculpatul Andrei Cojocaru este fratele său (f.d. 216, vol. III).

e. Sentința

26. Prin [sentința](#) din 10 decembrie 2024, Judecătoria Chișinău l-a recunoscut vinovat pe Andrei Cojocaru de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 333 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal și l-a condamnat la patru ani de închisoare, cu aplicarea pedepsei complementare obligatorii a privării de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de supravegherea tehnică a lucrărilor de construcție pe un termen de șase ani. S-a dispus confiscarea sumei de 37.219,97 de lei, cu titlu de contravaloare a bunurilor obținute prin infracțiune, precum și confiscarea sumei de 2.000 de euro, reprezentând mijloace bănești primite sub controlul CNA. Suma de 10.000 de lei ridicată la percheziție a fost dispusă a fi restituită inculpatului după rămânerea definitivă a sentinței.

27. Instanța a reținut că din ordinul nr. 13/p din 06 decembrie 2016, contractul încheiat între SRL „Conseloc” și Ministerul Educației, actele comisiei de recepție și procesele-verbale privind lucrările suplimentare a rezultat că Andrei Cojocaru a exercitat atribuții de reprezentare și de supraveghere tehnică la obiectivul „Centrul de Excelență în Transporturi”, figurând în documente și semnând actele relevante pentru recepționarea lucrărilor. Declarațiile martorului Cerempei Radu confirmă că inculpatul avea un rol activ și decizional, fiind persoana care identifica participanții la proiect, transmitea contracte spre semnare și soluționa aspectele ce țineau de remunerare, ceea ce demonstrează că gestiona efectiv activitatea societății la obiectiv. În aceste condiții, instanța a reținut că inculpatul avea posibilitatea reală de a influența procesul de aprobare și recepționare a lucrărilor și de a crea impedimente executantului, acționând atât de jure, cât și de facto în exercitiul funcției sale, motiv pentru care a respins argumentul apărării și a constatat întrunirea calității speciale prevăzute de art. 333 Cod penal.

28. Instanța a reținut că afirmațiile martorului Alexandru Țoi privind pretinderea de către inculpatul Cojocaru Andrei a procentului de 10% din valoarea lucrărilor suplimentare și transmiterea, în contul stingerii acestei datorii, a materialelor de construcție și serviciilor de transport în valoare totală de 37.219,97 de lei sunt veridice și concordă cu probele administrate, inclusiv procesul-verbal al urmăririi prin mijloace tehnice, interceptările convorbirilor

telefonice și ambientale, precum și înscrisurile contabile – facturi fiscale, contracte, bonuri de consum și foi de parcurs. Din coroborarea acestor probe instanța a constatat că inculpatul a beneficiat de 30 m³ de blocuri de calcar în valoare de 16.380 de lei, opt tone de pietriș în valoare de 2.239,97 de lei, precum și de servicii de transport în sumă de 13.200 de lei și 5.400 de lei, bunurile fiind livrate la indicația inculpatului și transportate la obiectivul din Durlești. Martorul Țoi a declarat că, atunci când i-a solicitat inculpatului achitarea contravalorii materialelor livrate, acesta i-a comunicat că ele vor fi considerate în contul datoriei aferente procentului de 10% pretins anterior. Instanța a apreciat că această împrejurare confirmă caracterul necuvenit al bunurilor și serviciilor primite. Argumentul inculpatului potrivit căreia materialele ar fi fost achitate a fost respinsă, în lipsa unor dovezi documentare. Instanța a analizat interceptările și contextul discuțiilor dintre părți, a reținut că, atunci când Țoi a invocat imposibilitatea de a mai transmite materiale și servicii de transport, a propus stingerea datoriei prin remiterea banilor. Cojocaru nu a negat existența datoriei, menționând că stingerea prin materiale era mai ușoară pentru Țoi, dar că este dispus să accepte și bani dacă transmiterea materialelor nu mai este posibilă.

29. Analizând interceptările telefonice din 25 august 2017, instanța a constatat că inculpatul făcea referire la subantreprenorul Gheorghe Chintea și solicita ca prin intermediul acestuia să-i fie transmis ceea ce avea de transmis. Înregistrarea ambientală din 05 septembrie 2017, ora 12:50, examinată în coroborare cu interceptarea menționată, relevă că, deși declara formal că nu are implicare în dificultățile invocate de Alexandru Țoi, inculpatul a menționat că acesta „a procedat corect cu subantreprenorul” și că „după acest pas” s-a schimbat atitudinea față de el și față de lucrări, adăugând că această schimbare se va resimți și în continuare, instanța reținând că „pasul” viza transmiterea banilor prin intermediul lui Gheorghe Chintea. Instanța a apreciat că formularea utilizată, succesiunea afirmațiilor și contextul discuției demonstrează caracterul condiționat al recepționării lucrărilor și existența unei legături directe între remiterea sumelor și favorizarea lucrărilor.

30. Instanța a examinat circumstanțele transmiterii sumei de 2.000 de euro, reținând că remiterea acesteia a fost documentată în cadrul măsurii speciale de investigație „controlul transmiterii banilor”, în două tranșe, la 25 august 2017 și la 12 septembrie 2017. La 25 august 2017, la solicitarea inculpatului, Gheorghe Chintea a ridicat de la Alexandru Țoi o mapă ce conținea 1.000 de euro, sumă pe care ulterior a transmis-o inculpatului, acționând în calitate de intermediar. Inculpatul a comunicat că se află la Bălți, instanța apreciind această împrejurare drept un pretext pentru a evita primirea directă a banilor și pentru a utiliza un intermediar. Ulterior, după ce Gheorghe Chintea a refuzat să mai fie implicat în transmiterea sumelor, inculpatul s-a prezentat personal, la 12 septembrie 2017, la biroul lui Alexandru Țoi, de unde a ridicat de pe masă o mapă ce conținea 1.000 de euro.

31. Instanța a constatat că suma de 2.000 de euro constituie o executare parțială a solicitării privind transmiterea către inculpat a unui procent de 10% din valoarea lucrărilor suplimentare aprobate. Din interceptările analizate, instanța a reținut că inițiativa transmiterii sumelor a aparținut inculpatului, iar Alexandru Țoi a acționat în condițiile stabilite anterior de acesta, respectiv transmiterea procentului menționat, în caz contrar existând riscul ca lucrările executate să nu fie recepționate. Deși primirea acestei sume nu a fost individualizată distinct în rechizitoriu, ea se circumscrie aceluiași mecanism infracțional de pretindere și primire a remunerației necuvenite reținut în cauză.

32. Instanța a mai notat că, la 03 noiembrie 2017, Andrei Cojocaru a fost audiat în calitate de învinuit și a recunoscut că a pretins 10% din valoarea lucrărilor suplimentare, confirmând că a primit bunuri și servicii în sumă de 37.219,97 lei, precum și 2.000 de euro, fiind de acord cu restituirea acestei sume. În aceeași zi, avocatul inculpatului a solicitat procurorului Eugen Balan acceptarea primirii sumei de 2.000 de euro pentru restituirea banilor primiți. În cadrul dezbaterilor judiciare, procurorul a solicitat confiscarea sumei de 2.000 de euro. Instanța a reținut că, deși la dosar se regăseau procesul-verbal de audiere din 03 noiembrie 2017 și cererea semnată de avocat privind restituirea sumei, nu existau probe că banii au fost efectiv transmiși organului de urmărire penală, astfel încât simpla manifestare de voință privind restituirea nu înlătură caracterul ilicit al banilor primiți. În consecință, în temeiul art. 106 alin. (1) și (2) lit. a) Cod penal, instanța a dispus confiscarea specială a sumei de 2.000 de euro.

33. Referitor la argumentul inculpatului că declarațiile din 03 noiembrie 2017 ar fi fost date sub influența unei pretinse constrângeri psihologice, instanța a reținut că acestea sunt neîntemeiate. Din procesul-verbal de audiere (f.d. 13, vol. III) rezultă că declarațiile au fost date în prezența avocatului ales, Radu Cijicenco, fără mențiuni privind aplicarea unor presiuni. Aceste pretinse influențe au fost invocate abia în ședința de judecată, după mai mult de cinci ani, iar afirmațiile au fost verificate prin ordonanța de neîncepere a urmăririi penale din 22 aprilie 2022, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 august 2023. În aceste condiții, instanța a apreciat că schimbarea poziției inculpatului în instanță reprezintă o tactică a apărării, declarațiile acestuia având un rol secundar, situația de fapt rezultând în principal din probele administrate în cauză.

34. Instanța a analizat argumentul apărării privind existența unei provocări prin prisma art. 94 alin. (1) pct. 11 Cod de procedură penală, reținând că aceasta există doar atunci când autoritățile determină o persoană să comită o infracțiune pe care, în lipsa intervenției lor, nu ar fi comis-o, impunându-se verificarea dacă persoana aflată în legătură cu organul de urmărire penală a depășit limitele unui comportament esențial pasiv. Din analiza probelor, inclusiv a declarațiilor lui Alexandru Țoi și a interceptărilor convorbirilor telefonice, instanța a constatat că solicitarea procentului de 10% din valoarea lucrărilor suplimentare a fost formulată anterior implicării organelor de drept. Instanța a reținut că Alexandru

Țoi nu a inițiat pretinderea remunerației necuvenite, ci a acționat în condițiile stabilite anterior de Andrei Cojocaru, care a solicitat transmiterea procentului menționat. Ea a constatat că livrarea materialelor de construcție și a serviciilor de transport a precedat transmiterea sumei de 2.000 de euro sub controlul organelor competente. Transmiterea banilor a reprezentat astfel o modalitate de executare a unei obligații ilicite deja stabilite, iar nu o inițiativă generată de autorități. În aceste condiții, instanța a concluzionat că măsura specială de investigație a avut rolul de a documenta o conduită infracțională preexistentă, iar nu de a o provoca, motiv pentru care argumentul apărării privind existența provocării a fost respins..

35. Instanța a reținut că, deși art. 333 Cod penal a fost modificat prin Legea nr. 136/2024, între redacția în vigoare la momentul comiterii faptelor și cea aplicabilă la data pronunțării sentinței a existat continuitatea incriminării, întrucât elementele constitutive ale infracțiunii au fost menținute. Astfel, circumstanțele „cu extorcarea mitei” și „în proporții mari”, prevăzute anterior la art. 333 alin. (2) lit. c) și d), s-au regăsit în prezent la art. 333 alin. (3) lit. a) și b), fără modificarea conținutului normativ sau a limitelor de pedeapsă. Instanța a constatat că inculpatul a extorcat de la Alexandru Țoi o remunerație ilicită stabilită în mărime de 10% din valoarea lucrărilor suplimentare executate la obiectivul „Centrul de Excelență în Transporturi”, astfel cum a fost reținută în rechizitoriu, din care a primit efectiv bunuri și servicii în valoare de 37.219,97 de lei. Sub aspectul laturii obiective, instanța a reținut că fapta a fost realizată prin extorcere și primire, pretinderea fiind absorbită de extorcere, iar acceptarea nefiind incidentă în lipsa inițiativei mituitorului. Valoarea remunerației ilicite, în cuantum de 477.641,04 de lei, a depășit pragul proporțiilor mari prevăzut de art. 126 Cod penal, raportat la salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2017, stabilit prin Hotărârea Guvernului nr. 1233 din 09 noiembrie 2016, și, în mod obiectiv, a întrunit și condițiile proporțiilor deosebit de mari. Cu toate acestea, întrucât în rechizitoriu fapta a fost calificată prin raportare la circumstanța „proporții mari”, instanța, în temeiul art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, a fost ținută de limitele învinuirii și a reținut această circumstanță în forma indicată în actul de acuzare. În aceste condiții, faptele au întrunit elementele infracțiunii prevăzute de art. 333 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal.

36. La individualizarea pedepsei, instanța a avut în vedere gravitatea infracțiunii, caracterul acesteia de infracțiune gravă și existența celor două circumstanțe calificative, extorcarea și proporțiile mari. Inculpatul a manifestat o conduită duplicitară, acționând voalat în relația cu Alexandru Țoi, sugerând consecințe negative în cazul neconformării, generând controale și discuții asupra lucrărilor atunci când transmiterea bunurilor întârzia și încercând să creeze aparența legalității acțiunilor sale. Comportamentul ulterior faptelor a demonstrat preocuparea de a evita sau îngreuna eventuala investigație, ceea ce relevă conștientizarea caracterului ilicit al conduitei sale. Instanța a apreciat că aplicarea unei amenzi sau suspendarea condiționată a executării pedepsei nu ar asigura

atingerea scopului pedepsei, fiind necesară aplicarea unei pedepse privative de libertate.

f. Apelul și decizia instanței de apel

37. La 24 decembrie 2024, avocatul Adrian Istrati a declarat apel, solicitând casarea sentinței și achitarea inculpatului. Potrivit apelului, vinovăția nu a fost dovedită, iar probele nu confirmă elementele infracțiunii prevăzute de art. 333 Cod penal. El a invocat existența unei provocări, susținând că denunțatorul Alexandru Țoi, în conlucrare cu organul de urmărire penală, a inițiat și dirijat întâlnirile, iar probele obținute prin interceptări sunt inadmisibile. Apelantul a contestat pretinderea sumei de 10%, aceasta nu este probată, iar declarațiile denunțatorului nu sunt coroborate. El a susținut că inculpatul nu avea competențe decizionale privind lucrările sau recepția acestora. Apărarea a contestat primirea bunurilor și serviciilor în sumă de 37 219,97 de lei, invocând că facturile fiscale indică raporturi comerciale între „PV Const Service” și SA „Verilarproiect”, ambele aparținând denunțatorului, fără implicarea inculpatului sau a SRL „Conseloc”. Bunurile au fost livrate la obiectul din Durlești, în contextul raporturilor dintre SRL „Conseloc” și proprietara imobilului, inculpatul acționând în baza procurii. Avocatul a contestat confiscarea sumei de 2.000 euro, invocând că aceasta nu a fost anexată ca corp delict și nu a fost cercetată în ședință, iar transmiterea și primirea ei nu au fost dovedite. În aceste condiții, confiscarea este nejustificată. În subsidiar, apelantul a solicitat reindividualizarea pedepsei, apreciind sancțiunea aplicată ca fiind disproporționată.

38. La 11 iunie 2025, [Curtea de Apel Centru](#) a admis apelul declarat, a casat parțial sentința în partea individualizării pedepsei și a pronunțat în această parte o nouă hotărâre, prin care, în temeiul art. 90 alin. (1) și (6) Cod penal, a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, pe o perioadă de probațiune de trei ani. Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute fără modificări.

39. Instanța de apel a menținut constatările instanței de fond privind vinovăția inculpatului și inexistența unei provocări. Totodată, ea a reținut că pedeapsa a fost individualizată corect potrivit criteriilor prevăzute de art. 7, 61 și 75 Cod penal. Având în vedere că pedeapsa aplicată nu depășește cinci ani închisoare, iar circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului nu impun izolarea acestuia de societate, instanța a apreciat aplicabile art. 90 Cod penal.

g. Recursul

40. La 07 august 2025, avocatul Adrian Istrati a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 4) și 6) Cod de procedură penală. El a solicitat casarea deciziei instanței de apel și achitarea lui Andrei Cojocar. El susține că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 333 Cod penal, iar probele administrate, în special interceptările și înregistrările, sunt inadmisibile, deoarece sunt obținute prin provocare. Recursul reproduce argumentele invocate în apel.

41. La 04 martie 2026, Curtea Supremă de Justiție a solicitat părților depunerea referințelor. Instanța a indicat necesitatea expunerii asupra temeiului de recurs, asupra pretinsei provocări, în conformitate cu practica Curții Supreme de Justiție (decizia nr. [1ra-312/2025](#)), precum și asupra posibilității confiscării sumei de 2.000 de euro. Termenul pentru depunerea referințelor a fost stabilit până la 23 martie 2026. Părțile au confirmat recepționarea încheierii. Doar procurorul a depus referință. El a susținut că recursul este vădit neîntemeiat și că examinarea urmează în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală. Potrivit procurorului, inițiativa infracțională a aparținut inculpatului, iar organele de drept s-au limitat la documentarea unei activități infracționale existente, fără a exercita presiuni. Criticile recurentului exprimă un simplu dezacord cu soluția instanțelor. Suma de 2.000 de euro face parte din remunerația ilicită și este supusă confiscării.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

42. Partea relevantă a art. 427 Cod de procedură penală este următoarea:

„(1) Recursul este admis dacă:

1) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

...

4) există o cauză care înlătură răspunderea penală sau un temei care exclude urmărirea penală ori determină încetarea procesului penal;

...

6) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

43. Partea relevantă a art. 126 Cod penal în redacția în vigoare la momentul comiterii faptelor prevedea următoarele:

„ Articolul 126. Proporții deosebit de mari, proporții mari, daune considerabile și daune esențiale

(1) Se consideră proporții mari valoarea bunurilor sustrate, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

(1¹) Se consideră proporții deosebit de mari valoarea bunurilor sustrate, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 40 de salarii medii

lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

(2) Caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin Legea nr. 136 din 06 iunie 2024, alin. (2) al art. 126 Cod penal a fost modificat:

...

(2) Se consideră proporții considerabile sau esențiale valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.”

44. Potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1233 din 09 noiembrie 2016 „Privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2017”, cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2017 a fost stabilit la 5.300 de lei. Prin Hotărârea Guvernului nr. 572 din 19 iulie 2017, au fost operate modificări la Hotărârea Guvernului nr. 1233 din 9 noiembrie 2016, în sensul substituirii cifrei „5300” cu cifra „5600”.

45. În perioada comiterii infracțiunii, art. 333 Cod penal prevedea următoarele:

„Articolul 333. Luarea de mită

(1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un arbitru ales sau numit să soluționeze prin arbitraj un litigiu, de către o persoană care gestionează o organizație comercială, obștească ori o altă organizație nestatală sau de către o persoană care lucrează pentru o astfel de organizație, de către un participant la un eveniment sportiv sau la un eveniment de pariat de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea unor oferte ori promisiuni din partea acestora pentru a îndeplini sau nu, pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni fiind în exercițiul funcției sale sau contrar acesteia fie în cadrul unui eveniment sportiv sau al unui eveniment de pariat,

...

(2) Aceleași acțiuni săvârșite:

...

c) cu extorcarea mitei;

d) în proporții mari

se pedepsesc cu amendă în mărime de la 2350 la 4350 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 7 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 7 ani.”

46. La data pronunțării sentinței și în prezent, art. 333 Cod penal prevede:

„(1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un arbitru ales sau numit să soluționeze prin arbitraj un litigiu, de către o persoană care gestionează o organizație comercială, obștească ori o altă organizație nestatală sau de către o persoană care lucrează pentru o astfel de organizație, de către un participant la un eveniment sportiv sau la un eveniment de pariat de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea unor oferte ori promisiuni din partea acestora pentru a îndeplini sau nu, pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni fiind în exercițiul funcției sau contrar acesteia ori în cadrul unui eveniment sportiv sau al unui eveniment de pariat

...

(2) Faptele prevăzute la alin. (1) săvârșite în proporții ce depășesc 100 de unități convenționale

..

(3) Faptele prevăzute la alin. (1) sau (2) săvârșite:

a) cu extorcarea mitei;

b) în proporții mari

se pedepsesc cu amendă în mărime de la 2350 la 4350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 7 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 7 ani.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

47. Recursul examinat a fost declarat în mai puțin de două luni de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

48. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

49. Recursul este declarat în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 4) și 6) Cod de procedură penală și vizează, în esență, două aspecte: (i) pretinsa provocare la comiterea infracțiunii și lipsa probelor privind pretinderea remunerației ilicite, în raport cu rolul și competența condamnatului; (ii) lipsa probelor privind transmiterea efectivă a sumei de 2.000 de euro și legalitatea confiscării acesteia.

50. Curtea Supremă de Justiție a clarificat aspectele care urmează a fi examinate atunci când este invocat argumentul cu privire la provocarea la comiterea infracțiunii. Asemenea argumente urmează a fi examinate prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală (încheierea nr. [1ra-855/2024](#), § 39; decizia nr. [1ra-312/2025](#), § 53). Prin urmare, criticile recurentului cu privire la provocare urmează a fi examinate doar prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală. Tot în baza acestui temei va fi examinat și argumentul cu privire la caracterul nejustificat al confiscării celor 2.000 de euro.

(i) pretinsa provocare la comiterea infracțiunilor

51. În deciziile nr. [1ra-1549/2022](#), § 38 și [1ra-544/2023](#), § 46 Curtea Supremă de Justiție a explicat aspectele care trebuie analizate atunci când se invocă provocarea la comiterea infracțiunii. Ea a reiterat că folosirea măsurilor speciale de investigație, cum ar fi agenții sub acoperire, nu încalcă automat dreptul la un proces echitabil. Totuși, având în vedere riscurile de provocare, folosirea acestor măsuri trebuie să respecte anumite limite (vezi hotărârea CtEDO [Ramanauskas v. Lituania](#), 2008, § 51). Urmează a fi analizat comportamentul suspectului și al agentului sub acoperire, precum și garanțiile procedurale împotriva abuzului. Agentul sub acoperire trebuie să aibă un rol pasiv și să nu incite la comiterea infracțiunii care altfel nu ar fi fost comisă (idem, § 55). Printre garanțiile procedurale împotriva abuzului se numără existența informațiilor preliminare că persoana suspectă a fost implicată în activități criminale similare și este predispusă să comită infracțiunea (vezi hotărârea CtEDO [Bannikova v. Rusia](#), 2010, § 38), existența unui mecanism clar de autorizare al măsurii (vezi hotărârea CtEDO [Ramanauskas v. Lituania](#), 2008, § 51) și oferirea posibilității procesuale pentru apărare de a invoca efectiv provocarea în procedurile judiciare (vezi hotărârea CtEDO [Bannikova v. Rusia](#), 2010, § 54).

52. Instanțele inferioare au analizat materialele cauzei și au reținut că nu există indicii care să demonstreze că condamnatul a fost provocat la comiterea infracțiunii. Apărarea susține că acesta nu putea influența executarea lucrărilor. Instanțele au reținut contrariul, constatând implicarea efectivă a lui Andrei Cojocar în monitorizarea lucrărilor la obiectivul „Centrul de Excelență în Transporturi”, realizată de SC „Conseloc” SRL, în cadrul căreia acesta activa în calitate de consilier al administratorului, care era sora acestuia (vezi para. 10). Procesele-verbale privind lucrările suplimentare confirmă că acesta figura în documentele întocmite în cadrul supravegherii tehnice și a semnat actele respective (vezi para. 11), iar declarațiile martorului Radu Cerempei indică faptul

că condamnatul participa la ședințele proiectului și era perceput drept reprezentant al societății „Conseloc” (vezi para. 19). Aceste împrejurări sunt confirmate și de interceptările telefonice, în care Cojocarul afirma că el a semnat și a aprobat, și că a fost împuternicit să verifice executarea proiectului (vezi para. 16 f). Potrivit sentinței, aceasta demonstrează poziția sa efectivă și capacitatea de a influența executarea lucrărilor. Instanțele de fond și de apel au reținut că Andrei Cojocarul a solicitat un procent din valoarea lucrărilor și a condiționat acceptarea acestora de achitarea sumei pretinse, împrejurare confirmată de Alexandru Țoi. Ultimul a declarat că, la indicația condamnatului, au fost livrate la obiectul din or. Durlăști materiale de construcție și servicii de transport în valoare de 37.219,97 de lei (vezi para. 12, 15, 18).

53. Apărarea a susținut că aceste livrări ar fi rezultat din raporturi comerciale între „PV Const Service” SRL și SA „Verilarproiect”, ambele aparținând denunțatorului. Acest fapt rezultă din facturile fiscale. Materialele ar fi fost utilizate în cadrul lucrărilor executate la obiectul din or. Durlăști de către „Conseloc” SRL, în baza contractului cu proprietara imobilului, Cojocarul acționând ca reprezentant al acestei societăți, fără a obține un folos personal. Completul reține că existența facturilor fiscale nu este decisivă, întrucât determinant este scopul pentru care bunurile au fost livrate. Completul este de acord cu concluzia din decizia contestată că, la solicitarea achitării contravalorii materialelor, Cojocarul a indicat că acestea rămân în contul datoriei aferente procentului pretins, cum confirmă interceptările (vezi para. 16 a, 18, 28).

54. După ce transmiterea bunurilor nu a mai fost posibilă, iar Cojocarul a acceptat remiterea banilor, Țoi a sesizat CNA și a fost autorizată transmiterea sub control a sumei de 2.000 de euro în două tranșe (vezi para. 7). Din interceptări rezultă că Andrei Cojocarul a organizat remiterea banilor, inclusiv prin intermediul lui Gheorghe Chintea, subantreprenorul, ca fiind o persoană „comodă” (vezi para. 16 c). Datele de urmărire GPS confirmă că, la 25 august 2017, Chintea s-a deplasat la Centrul de Excelență și i-a transmis lui Cojocarul mapa primită de la Țoi (vezi para. 15). Convorbirile relevă că Cojocarul continua să insiste asupra transmiterii sumelor și evita menționarea explicită a acestora, atenționând interlocutorul „nu trebuie repetat cu voce”, subliniind totodată rolul său în aprobarea lucrărilor suplimentare „Mi-am făcut treaba” și „am semnat și aprobat volumele prin semnături și ștampile”, arătând că „mi-am îndeplinit obligația față de minister și față de dumneavoastră, iar mai departe totul depinde de dumneavoastră” și făcând referire la conduita anterioară a lui Țoi, pe care o aprecia drept „foarte corect ați procedat în trecut cu subantreprenorul”, adăugând că „după acel pas s-a schimbat imediat atitudinea față de dumneavoastră și lucrările dumneavoastră” și că „simțiți și veți simți și în continuare” (vezi para. 16 d,f). Aceste convorbiri confirmă că inițiativa și insistența privind transmiterea sumelor au aparținut inculpatului, care a corelat în mod direct aprobarea lucrărilor cu achitarea acestora. Stenogramele din perioada 7–12 septembrie 2017 indică faptul că părțile au organizat o întâlnire directă pentru transmiterea celei

de-a doua tranșe de bani, după ce Chintea a refuzat să fie folosit drept intermediar. Înregistrarea audio-video din 12 septembrie 2017 consemnează că, în biroul SA „Verilarproiect”, Alexandru Țoi a plasat suma de 1.000 de euro într-o mapă pe masa din fața lui Cojocar, care, la finalul discuției, a luat mapa și a părăsit biroul (vezi para. 16 g–j).

55. Din para. 52–54 rezultă că pretinderea remunerației ilicite și înțelegerile privind transmiterea materialelor de construcție și a banilor au avut loc anterior sesizării autorităților, denunțul fiind depus ulterior, la 15 august 2017, când a fost autorizată transmiterea sub control a sumei de 2.000 de euro. Denunțatorul și organele de drept nu au exercitat vreo presiune asupra condamnatului și nu l-au încurajat să pretindă sau să primească bunuri și servicii necuvenite. Inițiativa infracțională a aparținut condamnatului, care a invocat în repetate rânduri rolul său în verificarea și aprobarea lucrărilor și a insistat asupra transmiterii mitei în cuantum de 10% din valoarea lucrărilor suplimentare. La 03 noiembrie 2017, Andrei Cojocar, audiat în calitate de învinuit, a recunoscut că a pretins 10% din valoarea lucrărilor suplimentare și că a primit bunuri și servicii în sumă de 37.219,97 de lei, precum și 2.000 de euro, exprimându-și acordul pentru restituirea acestei sume. Suma de 2.000 de euro a fost restituită benevol. Recunoașterea faptei a fost făcută în prezența avocatului ales, iar ulterior apărarea nu a oferit o explicație plauzibilă pentru schimbarea poziției. Cojocar a fost audiat în instanța de judecată, având posibilitatea de a-și expune poziția și de a susține argumentul privind existența unei provocări. Martorul Țoi a fost, de asemenea, audiat în ședință, iar apărarea a avut posibilitatea de a-i adresa întrebări. Declarațiile acestuia au rămas constante în ceea ce privește comportamentul condamnatului și nu conțin elemente care să pună la îndoială credibilitatea lor. În aceste condiții, completul constată că argumentul cu privire la provocare este vădit neîntemeiat.

(ii) confiscarea sumei de 2.000 de euro

56. Potrivit jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, confiscarea specială nu reprezintă o a doua pedeapsă pentru aceeași faptă penală și trebuie aplicată cu respectarea principiului proporționalității. Atunci când bunul dobândit din infracțiune nu se mai află în patrimoniul condamnatului la momentul soluționării cauzei, confiscarea contravalorii acestuia se transformă într-o sancțiune pecuniară suplimentară, ceea ce este inadmisibil (decizia nr. [1ra-544/2023](#), § 56). Recurentul susține că confiscarea sumei de 2.000 de euro este nejustificată, întrucât mijloacele bănești nu au fost anexate la dosar și nici cercetate în ședința de judecată. Instanțele au reținut că suma de 2.000 de euro reprezintă o executare parțială a solicitării condamnatului privind transmiterea procentului din valoarea lucrărilor suplimentare și că, deși Andrei Cojocar a recunoscut primirea acesteia la 03 noiembrie 2017, când a fost audiat în calitate de învinuit, exprimându-și acordul pentru restituirea sumei, nu exista probă că banii au fost efectiv transmiși organului de urmărire penală, motiv pentru care au dispus confiscarea specială.

Totodată, instanța de fond a reținut că, în cadrul dezbaterilor judiciare, procurorul ar fi solicitat confiscarea acestei sume (vezi para. 31–32). Instanța de apel a subscris motivelor din sentință.

57. Completul constată că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, procurorul nu a solicitat confiscarea acestei sume (f.d. 212, vol. IV). La 03 noiembrie 2017, suma de 2.000 de euro a fost predată procurorului de către avocatul condamnatului, iar ulterior transmisă reprezentantului CNA prin actul de predare-primire, fiind consemnate nominalul și seriile bancnotelor (vezi para. 8). În aceste condiții, confiscarea nu poate fi menținută, iar recursul urmează a fi admis în această parte.

58. Completul observă că instanța de apel a menținut condamnarea făcând trimitere la art. 333 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal în redacția anterioară, deși instanța de fond a reținut încadrarea juridică potrivit art. 333 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal în redacția aplicabilă la data pronunțării sentinței. Această inconsecvență rezultă din modificările aduse art. 333 Cod penal prin Legea nr. 136/2024, prin care circumstanțele agravante „cu extorcarea mitei” și „în proporții mari” au fost re poziționate în structura articolului. Totuși, între redacția în vigoare la data comiterii faptelor și cea aplicabilă ulterior există continuitatea incriminării, iar limitele de pedeapsă nu au fost modificate. În aceste condiții, eroarea de indicare a alineatului nu influențează existența infracțiunii și nici situația juridică a condamnatului.

59. Din motivele de mai sus, în conformitate cu 432 alin. (2) pct. 4) și art. 435 alin. (2) lit. d) Cod de procedură penală, în numele legii,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul declarat de avocatul Adrian Istrati;

Casează parțial sentința Judecătoriei Chișinău din 10 decembrie 2024 și decizia Curții de Apel Centru din 11 iunie 2025, în partea confiscării sumei de 2.000 de euro;

Cei 2.000 de euro primiți de CNA de la avocatul condamnatului sunt trecuți în contul statului;

Celelalte dispoziții ale sentinței și deciziei instanței de apel se mențin.

Decizia este irevocabilă

Președinte

Vladislav Gribincea

Judecători

Digitally signed by Gribincea Vladislav
Date: 2026.04.10 11:13:31 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova
MOLDOVA EUROPEANĂ

Stella Bleșceaga
Leonid Chirtoacă